

Cristiano Principato

RAHVUSOOPER ESTONIA BALLETSOLIST

Kolisin Eestisse töö pärast. Olen professionaalne balletitantsija ja seni tantsinud Itaalia ning Hollandi rahvusbaletis. Viis aastat tagasi otsis Eesti Rahvusbalett meesballetitantsijaid ja pakkus head lepingut ning põnevaid võimalusi. Mulle väga meeldib elada Tallinnas, arvan, et siin valitseb ideaalne tasakaal suure ja väikese linna vahel. Kõik on kättesaadav ja käelatsuses, erinevalt tõelistest suurlinnadest, kus keskuse läbimine võib võtta üle tunni. Tallinn on ka väga organiseeritud ja puhas. Riigi bürokraatia on äärmiselt praktiline ja tõhus, rääkimata tasuta ühistranspordist. Mulle meeldib Tallinn nii lumega kaetult kui ka kevade saabudes, kui kõik roheliseks muutub.

Suurim erinevus Itaalia ja Eesti vahel? Itaalia kultuur on rikkalikum, sest see ulatub sajandite taha. Itaalia rahvaarv on suurem ja riik asub geograafiliselt mugavamas kohas. Peaaegu igas valdkonnas on meil kõike palju rohkem, olgu selleks toit, muuseumid, arheoloogilised paigad, kirjandus või kunst. Kuid tunnen, et sageli ei hinda Itaalia oma tohutut kultuuri nii palju, kui peaks. Võtame seda peaaegu nagu iseenesestmõistetavalt, sest kogu see kultuur on meid alati ümbritsenud. Eesti jällegi on väiksem ja palju noorem riik, mis pidanud sajandite jooksul võitlema välismaa okupatsiooniga vastu ning seega ka oma identiteedi ja kultuuri säilitamise eest. See on aja jooksul ehk Eesti kultuurilist kasvu piiratud ja aeglustanud, kuid andnud inimestele ka sügava patriotsmi- ja uhkusetunde, mida ma tõesti siin elades igapäevaselt tunnen. See on väga ilus ja liigutav. Tundub, et kuigi Eesti on iseseisev juba viimased 30 aastat, pole kogu see võitlus unustatud ja vabadust hinnatakse ning kaitsetakse. Seda ei peeta iseenesestmõistetavaks. Ja Eesti toetab ning hindab oma kunstnikke. Itaalias on kunstnikul raske, neid on liiga palju ja valitsus ei hinda neid piisavalt.

Mind alati üllatab, kuidas talv siin kevadeks muutub. See juhtub väga kiiresti, umbes mai keskpaiku, kõik liheks justkui ületöö öide! Ja kui ilm paraneb, täituvad tänavad ning kohvikud inimestega, mis on suur kontrast võrreldes pikade pimedate talvekuudega. See näib tõesti nagu taassünd,

CRISTIANO PRINCIPATO

FRANCESCO PICCINI

sest teistes riikides toimub kevadele üleminek aeglasemalt ja leebemalt. Siin sa täitsa tunned seda oma luudes! Õhk lõhnab teisiti, su enda keha tunneb end teistsugusena ja päevad on nii pikad ning päikesepaistelised, et tekitavad täitsa eufoorilise tunde.

Itaaliast igatsen enim oma perekonda. Vanemaid, õde, vennapoegi ja kõiki teisi sugulasi. Igatsen ka Itaalia leebemaid talvi ja paremat kliimat. Itaalias ja Hollandis elades sõitsin mootorrattaga linna piires peaaegu aasta ringi. Siin on talv selleks liiga ohtlik, kuid suvel meeldib mulle oma vintaažmootorrattaga mööda Tallinnat ringi tuhiseda.

Itaalia kultuuri olen Eestisse kohandanud paljuskii tehnoloogia abil. Jälgin Itaalia popmuusikat ja mõningaid telesaadeteid, loen nii palju kui võimalik Itaalia uudiseid. Mis puutub sööki, siis Eesti pakub suurt valikut imporditud toitu, nii et ma leian peaaegu kõike, mida Itaalias sõön, kuigi see on siin palju kallim.

Ma ei tähista siin kõiki Itaalia pühi, sest mõnel neist pean töötama. Näiteks 15. august on Itaalias suur rahvuspüha Ferragosto, kuid Tallinnas olen ma sel päeval enamasti tööl. Ja isegi kui on vaba päev, siis – siin ei tähista seda ngunii keegi. Muidugi meeldivad mulle jõulud, sest Tallinn on siis oma lume, kaunistuste ja jõuluturgudega absoluutselt võluv. Jaanipäeva ajal pole ma Eestis viibinud, tahaksin uudishimust seda kord kuskil maakohas kogeda.

Ühtegi klassikalist Eesti rooga ma ei söö, olen toidu ja maitse osas väga valiv. Hea söber valmistas mulle eelmisel jõulul verivorsti ja hapukapsast, kuid see polnud minu maitse. Aga pean ütlema, et siinsed restoranid pakuvad suurepäraselt toidu ja teeninduse kvaliteeti. Ja mulle meeldivad väga Eesti kõõgi magusad küljed, nagu kreemisai või kohuke.

Kõige parem Itaalia toit? Meil on nii palju imelist kraami! Muidugi pitsa, lasanje ja igasugused pastad. Aga kõige ägedam on süüa kala kohalikes restoranides kõigis neis Itaalia linnades, mis on mere ääres. Ja ma teen ülimaitsvat tiramisu, mis on kindlasti parim magustoit üldse.

Eestis on suurepärase spaakultuur ja see on kindlasti minu lemmiktegevus, eriti kuna olen oma sportliku töö tõttu alati väga väsinud. Jumaldan Kalaranna piirkonda, kus ma elan, aga meeldivad ka Kadriori ja Pirita ning muidugi vanalinn ja Toompea. OKO restoran Viimsi rannas on kindlasti mu lemmik ja üks romantilisemaid kohti siin. Tallinnast väljas meeldivad Rummu endine vangla ja järv, see on väga ainulaadne ning kohustuslik vaatamisväärsus igale Eestisse tulijale.

Kõige ilusam koht Itaalias? Kindlasti mu lemmiklinnad Rooma ja Veneetsia. Muidugi pakub Itaalia hämmastavaid maastikke, kui rääkida lumistest mägedest Trentinos või mägede vahel asuvatest järvedest nagu Garda. Ise olen rohkem mereinimene, nii et eelistan Itaalia lõunaosa. Näiteks La Maddalena saarestik Sardiinias, kuigi kogu Sardiinia on nagu paradiis. Või Tropea Calabrias. Rustikaalse ja vintaažhõnguga linn kalju otsas, kus on üks Itaalia kaunimaid randu kristallsele veega.

Kolm sõna, millega kirjeldada teistele itaallastele Eestit? Tugevus, innovatsioon, uhkus.

Francesco Piccinin

RAHVUSOOOPER ESTONIA BALLETTITANTSIJAJ

Eestisse elama tõi mind töö, Rahvusooper Estonia solisti ametikoht. Olen siin elanud nüüdseks seitse aastat ja hakanud selle väikese, kuid üllatava riigi juures armastama maastike võluvaid värve, Tallinna vanalinna ilu ning avalike teenuste tõhusat toimimist.

Kui peaksin võrdlema eestlasi ja itaallasi detailidesse laskumata, peituvad peamised erinevused rahvastiku üldises iseloomus. Itaalias kipume olema rohkem teatraalsed ja instinktiivsed, eestlased on märksa reserveeritumad ning rahulikud.

Eesti puhul üllatas, kui digitaalselt arenenud see riik on. Ja kui tähelepanelikud te olete oma looduse suhtes. Ka linnad on puhtad ja hästi hooldatud ning inimeste elukvaliteet väga kõrge

Mõnikord igatsen taga Itaalia leebet kliimat. Siinne talv võib nii füüsiliselt kui ka vaimselt natuke liiga pikk ja nõudlik olla.

Mulle meeldib väga laulupidu, kus olen ühel korral osalenud. See oli suur rõõm näha kõiki eestlasi ja mitte-eestlasi, kes tulevad kokku õnnes, et tähistada nii ilusat ja haruldast sündmust. Soovin, et see toimuks tiheimini!

Musta leiba ma varem ei armastanud, kuid nüüd ei saa enam ilma selleta hakkama. Ja mulle meeldib väga Eesti viis ajukartulit teha, see on lihtne, kuid nii maitsev.

Kõige parem Itaalia toit? Itaalia köök on nõnda rikas ja mitmekesine, et üht ning ainsat nimetada ei saa. Aga parimad on näiteks minu vanaema gnocchi või lasanje lihakastmega. Koogid, mida mu ema kodus teeb, ahjus gratineeritud kammkarbid, pitsa... ja ma võiksin jätkata.

Tänu oma tööle on mul palju Itaalia kolleege, sest õpetan ka tantsimist täiskasvanute rühmale, kus on mitmeid itaallasi.

Minu lemmikkohad Eestis on Rummu karjäär, Koitjärve park ja Keila juga, samuti Viimsi, Noblessner, vanalinn, Nõmme ning Kadriori. Saaremaa ja Haapsalu, kus asub Tšaikovski valge pink.

Tulles Veneetsiast pean ütlema, et Itaalia ilusaim koht on Veneetsia, kus vesi haarab kogu linna ja sulab sellega üheks. Igal pool, kuhu vaatad, näed, et elu voolab lainetel nagu see kõnnib ka kividel. Veneetsia on peaaegu eba-reaalne ja väga ainulaadne linn. Aga ilusaid kohti on Itaalias veel muidugi tohutult, põhjas asuvatest Dolomiitidest kuni Sitsiilia rannikuteni lõunas.

Kuidas kirjeldaksin teistele itaallastele eestlasi ja Eestit? Ütleksin, et siin elavad ausad inimesed. Ja väga patriootlikud. Introvertsed, kuid sõbralikud, kui nad sind tundma õpivad. Ja viisakad autojuhid.